

BESZÁMOLÓ

KECSKEMÉTI VÍRUSHELYZET-JELENTÉS

Kecskeméti Református Egyházközség
Könyvtára és Levéltára

BÁN MAGDOLNA

Kecskeméti Református Egyházközség Könyvtára és Levéltára

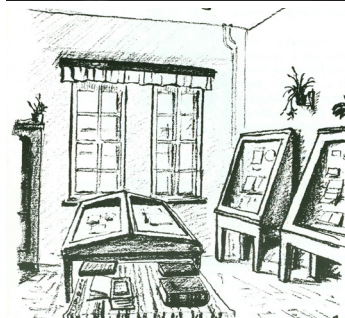
Egészen pontosan arra már nem emlékszem, hogy a munkatársaimmal mikor figyeltünk fel a világban zajló eseményekre és kezdtünk odafigyelni a koronavírus terjedéséről szóló hírekre. Az év eleje nálunk is – ahogy a legtöbb könyvtárban – az előző év statisztikáinak elkészítéséről, a különféle beszámolók megírásáról szól. Mint a legtöbb év januárjában, most is egy nagy sóhajtással indultunk el: reméljük, hogy „túléljük” az előttünk álló zsúfolt programokat, és megoldjuk az ezekkel járó feladatokat. Az idén – a megszokott könyvtári feladatokon túl – készültünk gimnáziumunk újraindulásának 30. évfordulójára, valamint a templomrenoválás befejezésére. Február vége, március eleje így azzal zárult, hogy egy jubileumi évkönyvet, a gyülekezeti újság idei első lapszámát, valamint az idő kapszulába (ami a templom tetejére egy amforába került) elhelyezett dokumentációt állítottuk össze.

Ha őszinte akarok lenni, akkor azt mondhatom, hogy a karantén éppen „jókor jött” számunkra, igaz volt olyan kollégánk, aki kisgyermekes szülőként, főleg egy-két hét elteltével nem fogadta annyira boldogan a kialakult zűrzavaros helyzetet. Mi magunk egy nagy apparátusnak pinciny szelete vagyunk, mint gyűjtemények (könyvtár, levéltár, művészeti gyűjtemények). A fenntartó egyházközség vezetősége kellő időben cselekedett és aránylag hamar meghozott fontos döntéseket mindannyiunk számára. A karantén kihirdetését követően elnökségünknek kb. 3 hétre volt szüksége, hogy összes intézményegységében az átszervezéseket, szükséges leépítéseket, a további munkavégzést, fertőtlenítéseket elvégezze.

Március 13-án értesítettük olvasóinkat arról, hogy a szombati nyitvatartás bizonytalan ideig szünetel, a könyvtár zárva tart. Ezzel egy időben vezetőként tervzeni kezdtem, hogy hogyan fogjuk megoldani, hogy bizonytalan ideig mindannyian otthonról végezhessek a könyvtári munkánkat. A karantén bejelentését követően március 17-től könyvtárunk, levéltárunk bezárt a látogatók előtt, telefonos ügyeletben azonban három munkatársunk még egy hétig a könyvtárban dolgozott. Nyugdíj előtt álló kolléganőnket március 18-tól otthoni munkavégzésre kértük. Informatikusainknak rövid időn belül sikerült megoldaniuk, hogy ne csak pedagógusaink (két oktatási intézmény is működik épületünkben), hanem mi is távoli asztalon keresztül elérjük könyvtári programunkat a SZIKLA21-et, illetve az iktatás és számlázásra használt Tandofer rendszert, továbbá a könyvtár e-mail-címére érkező leveleinket. Valójában a karantén kihirdetésére minden munkatársam számára egyértelmű volt, hogy ki-ki milyen munkát fog otthonról végezni. Egy kölcsön laptopot

kellett csak a további munkához beszerezni, de technikailag mindannyiunk számára biztosított volt az otthoni számítógép.

Mivel évközben több olyan feladatot is végzünk, ami nem kimondottan a könyvtári munkához kapcsolódik, így most lehetőségünk volt olyan munkákat pótolnunk, amelyek egyébként idő hiányában kimaradnak, elmaradnak.

Kolléganőnk, aki az időszaki kiadványok nyilvántartását, feldolgozását végzi, ezek elektronikus katalógusát is építi. Otthoni, feltáró munkára a Confessio, Református Egyház, Teológiai Szemle teológiai szaklapok példányaiból válogatott, amelyeket viszszaemlékezően, cikk szerint is feldolgozott. Emellett a folyamatosan érkező periodikákat regisztrálta, illetve az általunk fontosnak tartott kiadványokat cikk szerint is feldolgozta. A számlákat szintén folyamatosan regisztrálta. A leállás két hónapja alatt két alkalommal, megfelelő óvintézkedésekkel járt könyvtárunkban és cserélte a nála lévő folyóiratokat, illetve vitte haza a friss lapokat, továbbá – német anyanyelvűként – segített honlapunk egyes részeinek fordításában is.

Költségvetésünkben egyébként a központi intézkedés következtében leállás következett, új dokumentumok vásárlására, eszközbeszerzésre nem volt lehetőség.

Két kollégámmal még egy hétig a könyvtárból dolgoztunk, hogy mindent elrendezzünk, illetve egy kicsit szolidaritásból is,

hogy segítsük az egyházközség leállítását, átszervezését, támogassuk nehezebb helyzetben lévő kollégáinkat. Ezt a hetet követően egyik kolléganőm egy leltárkönyvvel tért haza, az ő elsődleges feladata ugyanis az elektronikus leltárkönyv rendezése volt, valamint a hiányzó tételek feldolgozása a leltárkönyv alapján. Továbbá vállalta a már feldolgozott tételek bibliográfiai leírásának javítását, tárgyszavak pótlását, a nyilvántartások rendezését. Segítségül volt lektorálási feladatokban, hanganyag legépelésében, illetve néhány beérkező kérés megválaszolásában, lebonyolításában. Másik kollégám elsődleges feladatául a gyűjtemény honlapjának végső befejezését kapta. Egy informatikus szakemberrel az utolsó finomításokat végzik még jelenleg is a honlapon. Besegített még a felmerülő szerkesztési munkákban, illetve javította a könyvtári adatbázist, egyszerűsítette a tárgyszavakat, rendezte azokat. Mivel könyvtárunk két időszaki kiadvány szerkesztésével is foglalkozik, így egyházmegyei újságunk az EMMAUS szerkesztését is elkezdte, illetve a leállítás ideje alatt most otthonról fogja a kiadványt elkészíteni.

Két tagkönyvtárunkban – az általános iskola és a gimnázium könyvtárában – is természetesen leállítás történt. Ott dolgozó pedagógus kollégáimtól azt az ígéretet kaptam, hogy igyekeznek az iskola vezetésével közösen olyan megoldást találni, hogy az érettségit követően, illetve a tanév végével a diákok a náluk lévő könyveket biztonságosan le tudják adni és rendezzék könyvtári tartozásukat.

Egyházközségi könyvtárunkban a kölcsönzési időt határozatlan ideig meghosszabbítottuk, néhány megke-resés volt csupán ez alatt az idő alatt olvasóinktól, amit igyekeztünk megoldani. Könyvtárvezetőként először is a további és folyamatos kapcsolattartást tekintettem

fő feladatommak, rendszeresek voltak kollégáimmal a telefonos egyeztetések. A honlapra felkerülő szövegek átnézése, pontosítása, a beérkező levelek megválaszolása, jegyzőkönyvek elkészítése, pályázati anyag előkészítése, valamint egy leltárkönyv pontosítása, hiányzó tételek pótlása, javítás is a feladataim közé tartozott. Két nagyobb munkafolyamatot sikerült ez alatt az idő alatt elvégezem. Az egyik egy munkaköri leírás elkészítése, valamint szervezeti irataink közül az SZMSZ javítása, a másik pedig a következő kiadványunk főszerkesztői munkáinak befejezése, a kiadvány előkészítése a tördeléshez.

Terveink szerint június 16-tól nyit ki könyvtárunk a megszokottnál szigorúbb szabályok bevezetésével. Úgy tervezzük, hogy kizárólag előre leadott kérések alapján a kért dokumentumokat összekészítjük olvasóink számára. A visszahozott dokumentumokat két-három napra félretesszük, amennyire lehetséges fertőtleníttük, és csak ezt követően kerülnek vissza a raktárba. Az olvasóterem használatára rövid ott tartózkodással lesz csak lehetőség. A könyvtár, levéltár helyiségei a karantén alatt teljes fertőtlenítésen estek át, az előrehozott, éves tárgyeszköz leltározás is megtörtént. Ketten már csökkentett időben, de bejárunk dolgozni, egy kollégám csak a tervezett nyitásra jön be, valamint egy kolléganő augusztus végén csatlakozik hozzánk. Gyűjteményeink évek óta rendszeresen július végétől augusztus 20-ig egy hónapra bezárnak, ez az idén elmarad, a nyitvatartást folyamatosra tervezzük. Munkatervünkben egyébként is az idei évre visszamenőleges feldolgozást ütemeztünk, illetve a már elektronikusan felvitt tételek kiegészítését, a dokumentumok vonalkóddal történő ellátását, valamint a címlapok, borítók szkennelését. Úgy gondolom, hogy csökkentett

üzemmódban, nem teljes kapacitással a nyár folyamán ebben tudunk majd előre haladni. Olvasóink, kutatóink számára valóban nehéz volt és lesz még az elkövetkező időszak, de számunkra ez egy lehetőség, hogy egy kicsit utolérjük magunkat, előrébb haladjunk a szakmai munkák tekintetében, a feldolgozásban. Fenntartóink felé is igyekeztem folyamatosan jelezni, hogy az otthon végzett munka ellenére minőségi munkavégzés történt gyűjteményeinkben. Bár rövid idő állt rendelkezésünkre, és igazán mi sem voltunk felkészülve erre a helyzetre, mégis úgy gondolom, hogy sikerült jól megoldanunk a távolról végzett könyvtári munkát és valljuk be, többségünknek pihentetőbb volt, feltöltődést jelentett ez az időszak. ►

